

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vseh dan srečer, izkini neodaje in prasnike, ter veja po pošti prejemam za avstro-ograke dežela za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četr leta 6 K. 50 h., za eden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano s posiljanjem na dom za vse leto 24 K., za pol leta 12 K., za četr leta 8 K., za eden mesec 2 K. Edor hodi sam ponj, plača za vse leto 29 K., za pol leta 11 K., za četr leta 5 K. 50 h., za eden mesec 1 K. 90 h. — Za tuje dežele toliko sed, kolikor smrša poština. — Na naročbe brat istodobne vpošiljavate naročnine se ne osira — Za oznanila se plačuje od pesterostopne poti-vrste po 12 h., če se osmanilo enkrat tiska, po 10 h., če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopoljni se izvole frankovati. Rokopisi se ne vratajo. Uredništvo in upravljanje je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I nadstropju, upravljanje pa v pritličju. — Upravljanje naj se blagovodijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Pozamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Slov. ljudska stranka.

V.

Tretji del svojega članka je posvetil dr. Krek razmišljevanju, kaj naj klerikalci store, da omogočijo ustanovitev vseslovenske ljudske stranke.

Tu je treba omeniti, da dr. Krek ne spada med tiste ljudi, ki vedno in vedno pretakajo solze zaradi vratomornega prepričanja. V tem osiru pravi dr. Krek popolno pravilno: »Boj sem na sebi ni nič slabega. V boju se rede velike ideje, se razgibajo sile do neslutna. Boj služi napredku Sveda zahteva žrtva, a strah pred žrtvami je slabo znamenje za idealizem. Ktor se iz tega strahu izogibuje boju, ne zasuži drugega, nego da se gre preko njega naprej. Koliko živahnjega kulturnega življenja je vsled boja na Slovenskem? Vabilni boji zadnjih let so nakrat bolj dvignili naše ljudstvo, nego 30 let krepkega mirnega razvoja!«

Vsi te temu priporoča dr. Krek ustanovitev vseslovenske ljudske stranke in da se omogoči, priporoča svoji lastni stranki, da se mora od glave do nog popolnoma izpremeniti. V tem tiči indirektno priznanje, da je klerikalna stranka danes taka, da je živo nemogoče sodelovanje.

Marsikaj tega, kar zahteva danes dr. Krek od svoje stranke, da opusti, je čas dr. Krek sam dela!

Dr. Krek pravi: »Najenostavnejša formula v političkem boju je negacija nasprotnikov, oziroma njihovih načel. A ta formula je silno nevarna vsled svoje neumnosti in valed tega, ker kakor vsaka neumnost, če se verjame, neprenehoma varac.«

To je čista resnica. A kdo je tako delal? Ali mislo ravno klerikalci vedno in vedno trobil, da je vse

napredna stranka le maloštevilna skupina, za katero se noben človek nič ne briga in ki bo v par tednih dogospodarila? Ali niso klerikalci vedno in vedno pridigovali, da ni svobodomiselnih ljudi na Slovenskem izvzemli tiste prekljane podpadnikske, ki so zbrani okrog našega listu? Da je bilo to govorjenje neumno, to priča vse naše javno življenje in je dr. Krek zdaj le potrdil, kar je že davnno vedel vsak razsoden človek.

Dr. Krek pravi: »Razne kulturne struje imajo pri nas svoje zastopnike. To ne more biti drugače. Naj bodo! Mi zahtevajmo zase političke svobode; pustimo jo pa tudi onim.«

Dobro! Ali doslej je bilo vedno tako, da so klerikalci zahtevali zase vso svobodo, nam pa niti tiste svobode niso hoteli priznati, ki nam jo dajejo državni zakoni. Krekova izjava je najboljša zsušenica ljubljanskemu škofu, kajti ta skuša naš list zatrepi v najljutjejšim nasilstvom, z vsemi tistimi strahotnimi sredstvi, ki jih ima cerkev na razpolaganje. In tako se godi tudi drugim protiklerikalnim listom. Dr. Krek pravi: »Naj se torej nasprotuje svobodno organizirajo, naj pišejo, kar jim drago. Organizaciji postavimo nasproti organizacijo, tisku tisk, delu delo. To je pravo stališče, na katerem smo mi vedno stali, na katerem pa ne stoji duhovščina in na katerem do sobote tudi dr. Krek ni stal.«

Dr. Krek pravi dalje: »Naravnost krivljeno in skrajno škodljivo se mi zdi, da se na pr. zahteva od vlade, naj uniči kako neljubo, recimo socialnodemokratsko organizacijo, ali nasproti tisk.«

S tem si je dr. Krek skesan po trkal na prsa in priznal svoj greh, ki ga je storil tedaj, ko je vladu rasputila socialistična organizacija, ali nasproti tisk.

To je čista resnica. A kdo je tako delal? Ali mislo ravno klerikalci vedno in vedno trobili, da je vse

nizacijo železničarjev. In obenem je pokaral škofa, ki je letal celo do cesarja samega pritoževat se proti našemu listu in prosit, naj se nas preganja, vkuje v železja in pomeže v jedo, ker se nas že ne more živih nežgati.

Nadalje priporoča dr. Krek duhovščini, naj že opusti kastovstvo in ji kliče: Ven iz formalizma, avtoritete, nastopa in občevanja. Ali se bodo ravnali duhovniki po tem nje govem nasvetu? Mislimo da ne in da tudi ne bodo smeli.

Končno piše dr. Krek: »Sedaj nosi za katoličke stranke v javnosti vso odgovornost duhovstvo. Po škofih! Če Tibera izstopi, če Nil ne in, stopi — po škofih! To je krivljeno, elonjna neresnica, zavira trezen razvoj, ker stepi. Sedanja odgovornost bistveno nasprotuje značaju ljudske stranke. Kaj naj torej storimo? Vse kar more to neresnico razdreti, moramo izvršiti. V politički javnosti se moramo čim najbolj varovati vsega, kar bi kazalo, da hoče duhovstvo komandirati. Vse, kar bi le kazalo na to, odstranimo. Delajmo! Kolikor delamo, takoj prevzamemo tudi odgovornosti, a le kot politički delave med drugimi — nič več!«

Naj imamo prav malo opomnit. Dokler bodo škofje s svojo uradno avtoriteto agitirali za klerikalno stranko; dokler bodo v pastirskih pismih pisali, da je verska dolžnost, voliti klerikalcev; dokler bodo razpostavljal sv. Rešnje Telo za zmago klerikalcev; dokler bodo sili duhovnike z grožnjami, da morajo agitirati za klerikalcev; dokler bodo protežirali tiste duhovnike, ki agitirajo, in zapostavljati ter preganjati tiste, ki ne agitirajo; dokler bodo duhovniki svojo duhovsko službo zlorabili za politično namene, dotlej bodo za vse početje klerikalne stranke odgovorni edino le škofje in duhov-

stvo. Gotovo sme tudi duhovnik delati politično, ali ne v cerkvi in ne v spovednici, ne s pomočjo svoje duhovske veljave. Kako se v tem oziru pri nas godi, pač ni treba praviti. Hujše kot dr. Krek ni mogel škofa in duhovščino nihče ob soditi.

S tem smo z dr. Krekom pri kraju. Ce stori duhovstvo to, kar priporoča dr. Krek, in kar smo mi od nekdaj zahtevali, potem je gotovo, da se razmere ublažijo in potem bo tudi laglje govoriti o ustanovitvi vseslovenske stranke. Danes pa sploh nihče ne verjamemo, da imajo klerikalci dobro voljo, ustvariti tako stranko, danes ve vsakdo, da je bila njihova enketa samo past, v katero se pa nihče ni ujel, ker klerikalcem sploh nihče več ne zaupa.«

Vojna na Daljnem Vztoiku.

Visoka gora zopet v ruskih rokah!

General Kuropatkin poroča uradno z dne 21. t. m.: Po došlih poročilih se je portarturški posadki posrečilo zopet osvojiti Visoko goro (203 metrski gradič) z vsemi topovi, ki so jih Japonci že na tem griču postirali.

Včeraj je došlo poročilo, da so Japonci zopet izgubili pravkar zavzeti for Kikvanšan, danes pa se uradno javlja, da so se moralni tudi umakniti celo z 203-metrskega griča, ki se je smatral za najvažnejšo točko, ki so jo osvojili Japonci tekom vsega obleganja.

To je bud udarec za Japonce, zakaj sedaj so njih operacije potisnene zopet skoraj za tri meseca nazaj in general Nogi je zopet tam, kjer je bil meseca oktobra. Zaman so torej bile vse hekatombne ljudi, ki so se

zrtvovali za osvojitev Visoke gore in Kikvanšana, sedaj ste obe ti točki zopet v ruskih rokah in ako jih hoče Nogi zopet dobiti v svoje roke, mora posvetiti smrti znova tisoč in tisoč svojih vojakov. Zato se ni čuditi, ako general Nogi v teh okolnostih zahteva, da se mu pošte 60.000 novih vojnikov na pomoč.

Osmi mesec že traja obleganje trdnjave, a Japonci še nimajo v rokah niti enega važnejšega fora. Sprva se je mislilo, da pada Port Artur kadar zrelo jabolko Japoncem v naročje in o portarturški posadki se je govorilo prezirljivo in zaničljivo. A baš ta razmeroma maloštevilna četa je s svojim junaštvom in svojo brezprimerno energijo prisilila ves svet, da jo slavi in občuje.

In sedaj po osemmesečnem obleganju, ko je vsakdo že misli, da so ji že pošle moči, da je že opečala in da se mora omejevati že zoglj na pasivno obrambo, pokaže nepridakovano iznova toliko železne energije in jeklene volje, da očenjivo napade sovražnika in ga potisne iz vseh važnejših pozicij, ki si jih je le-ta po dolgem času in poteklem trudu priporil, tako junaštvo je vredno brezmejnega občudovanja.

Zato pa tudi trdnjava, ki jo branijo taki junaki, ne more biti posvečena poginu in baš vzpričajo najnovjih poročil smoti bolj, kakor kdaj preje, prepričani, da se za Port Artur v dolegnem času še ni batil!

Izpred Port Arturja.

Kakor se poroča iz Londona, so Japonci najeli več tisoč kitajskih kuličev, da zgrade močne utrdbе okoli Daljnega in Port Arturja. Z asti namerevajo zgraditi silen for na gori Hušan severozahodno od Faličevanga, ki se bo nahajal v isti visočini, kakor ruske utrdbе na Zlati gori. Za to zgradbo bodo Japonci baje potre-

LISTEK.

K poglavju o naši ženski vzgoji.

(Konec.)

Dejstva so govorila jasno in dočeno. Ustanovitelji sami so spoznali, da zavod s tako splošnim ciljem ne odgovarja našim potrebam. Priklopili so tedaj višji dekliški šoli dva strokovna tečaja: pedagogij in trgovski tečaj. Uspehi pedagogij niso zadovoljivi. Vzroki so različni. Predvsem je doba enega leta za temeljito proučevanje obširne tvarine odločno prekratka. Velik nedostatek je, da nima pedagogij v bližini nobene ljudske šole na razpolago, ki je za praktično večjo neobhodno potrebna. Gojenke romajo k nastopom v par kilometrov oddaljeni Lichtenturnov zavod. Glavna hiba je pa ta, da pedagogij nima pravice javnosti. Gojenke polagajo zrelostne izpitne pred tujimi komisijami, na tujih državnih učiteljiščih iz vseh predmetov, ne uživajo nikakih olajšav, kakor gojenke državnih učiteljišč in se morajo pri vsem tem često boriti še s težko umljivo animoznostjo eksaminatorjev. Ker se izpitni na državnih učiteljiščih polagajo v nemčini, je nemčina tudi učni jezik pedagogija. Slovenski znacaj zavoda seveda . . . ?

Trgovski tečaj nudi trgovsko izobrazbo v zelo skromnih mejah; usposoblja samo za pisarniška dela najnižje vrste. Menda ni treba nadalje dokazovati, da je smatrali ta dva strokovna tečaja samo za ponesrečen poskus, odpomočiti na hiter in lahek način potrebi, ki je bila tako očividna. Reforma više dekliške šole je danes še prav tako aktualno vprašanje, kakor je bila tedaj, predno sta se tečaja ustanovila. Samo delna reforma nas ne pripelje do cilja. Treba zavod do celi reorganizirati na popolnoma novi podlagi, pri tem upoštevati zahteve moderne ženske vzgoje in se ozirati na splošno stanje našega ženskega šolsztva.

In concreto si mislimo rešitev tega vprašanja sledede: Ustanovi naj se zavod, ki poda kolikor možno popolno žensko izobražbo od najvišje do najnižje stopnje s posebnim ozirom na najvažnejše praktične stroke; zavod naj bi bil združen z internatom. Organizacija bi bila naslednja:

- 1.) petrazredna ljudska šola;
- 2.) trirazredna meščanska šola;
- 3.) dveletni splošno izobraževalni tečaj — s približno isto učno tvarino, kot sedanji letniki višje dekliške šole;

4.) nadaljevalni tečaji:

a) triletni pedagogij s pravico veljavnih xrelostnih izpitov;

b) dveletni trgovski tečaj — predavači bi se tvarina v obsegu trgovskih srednjih šol;

c) latinica — kjer naj bi se deklice pripravljale za gimnazialno maturu;

d) tečaj, kjer bi se deklice spopolnjevale v znanju modernih jezikov, seznanjale s svetovno literaturo in učile raznih lepih umetnosti, kakor risanja, slikanja, umetnega vezenja itd.

V internatu naj bi se otvoril:

a) javni tečaj za gospodinjstvo, kakor je v modernih zavodih v navadi;

b) takozvani samaritanski tečaj — predavači bi se o fundamentalnih pojmih higijene in praktično demonstrirala prva pomoč bolnikom.

Če bi se uresničil ta projekt, bi dobili Slovenci slovensko meščansko šolo, slovensko učiteljišče in predvsem modern slovenski internat, česar vsega dosedaj še nismo imeli.

Jeli pa ta projekt izvršljiv? Utegnili bi marsikdo dvomiti, ali je sploh možno, koliko raznih institucij zediniti v eno celoto. V Franciji in Nemčiji, posebno pa v Švici, ki prednjači v tem

pogledu, se nahajajo ženski izobraževalni zavodi, ki so še bolj komplikirani in ogromni kot naš projekt. Niti ni treba, da segamo tako daleč. Bratje Čehi, ki si jih tako radi pri vsaki prilik stavimo za zgled, so nam v dekliških šolah društva »Vesne« v Brnu, ki jih počaja 1300 gojenk, ustvarili tako grandiozen vzor, da ga Slovenci ne dosežemo tako kmalu. Da bi nam manjkalo sposobnih učnih moči, se ni batil. Preostaja še finančialna stran vprašanja.

Priznavamo, da bi bili stroški za uresničenje takega projekta posebno za prvi čas ogromni, toda toliki vendar ne, da bi presegali naše moči. Računajmo! Porabili bi se lahko v ta namen že dovoljeni vsakoletni krediti za mestno višjo dekliško šolo in dohodki premoženja, ki ji ga je na munificenčni način naklonil g. J. pl. Gorup. Internat bi se z razumnim gospodarstvom lahko vzdrževal iz lastnih dohodkov. Kar se tiče ljudske in meščanske šole, so ljubljanske dekliške šole tako prenapolnjene, da ima mesto itak prej ali slej računati s tem izdatkom. Solnina, ki bi jo plačevala imovitejše gojenke bi bila tudi lep dohodek. Toda čemu vse to računanje? Če v Brnu zasebno društvo lahko vzdržuje še vse ogromnejši zavod in ne pride na kant, se pač ni batil, da bi

naše glavno in stolno mesto kaj sličnega ne zmoglo. Ljubljana, metropola Slovenije ima kot tako moralno dolžnost, da preskrbi zavod, ki bi bil za cel narod tako velikega pomena. Vzgajale bi se v njem deklice iz vseh slovenskih krovov. Ljubljana bi z novimi kulturnimi vezmi privezala nase naše obmejne pokrajine in to bi tudi v zoglj materialnem oziru imelo za mesto ugodnih posledic.

Ne domišljamo si, da smo v sponarju načrtu podali kaj dovršenega. Smatramo ga samo kot skromen predlog k rešitvi tega za nas tako perečega vprašanja. Dosegli smo svoj cilj, če smo vzbudili vsaj nekaj zanimanja za to prevažno kulturno zadevo.

Uverjeni smo, da pristojni faktorji, predvsem občinski zastopniki mesta Ljubljane, čigar energično in zaslubo delovanje je v tako temni zvezki z brezprimernim proevitom naše stolice, in ki s toliko munificenco podpira vse naša kulturna podjetja, ne bodo štedili ne truda ne stroškov, da ustanove zavod, ki bo glede modernosti in praktičnosti odgovarjal vsem zahtevam. Njim velja Goethejev: »Im Anfang war die Tat.«

F. A. K.

Nesreča. Iz Jesenja se nam poroča: Včeraj popoldne je peljal 46 letni prisiljenec Jožef Awtanger po tovarniških reizih voz, s katerim prepeljavejo železo (Hund), ki ga je zgrabil za prste. Voz se je zvrnil in potegnil prisiljenca za seboj tako, da je padel pod njega in ga čez trebu hudo pretril. Prepeljali so ga v spremstvo do južnega kolodvora, od tu pa z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

Zagonetek slučaj. Nedavno so peljali Jaka Drev, njegov sin France, Jaka Pernat, posestnikov sin Janez Skobl iz Staregaloga seno v Slov Bistriču na prodaj. Proti včerju so se vrzali domov, vsi vinjeni, s praznimi vozovi. Medpotoma je zaostal voz, na katerem sta se peljala Skobl in Pernat; vanj sta bili upreženi dve kravi. Pozno v noč pa pride Pernat k gostilničarju Uranjeku in pravi, da je izpregal kravi, voz pa je pustil na mestu, ker na njem umira Skobl. Krčmar ni verjel pjanemu Pernatu; drugi dan pa so dobili Skobla mrtvega na cesti, vodeči proti Pragerskemu. Glavo je imel stisnjeno med kolo in zavoro, roka je bila zlomljena.

Razpis častnih nagrad družbe sv. Mohorja. Odbor družbe sv. Mohorja razpisuje dve častni nagradi, in sicer: a) Tri tisoč kron za daljšo povest v obsegu 15 do 16 tiskanih pol in b) petnajst sto kron za krajsko povest v obsegu 8 do 10 tiskanih pol v obliki »Slovenskih Večernic«. Snov povestim budi vzeta iz domačega narodnega življenja in se nasihanj ali na slovensko, bodisi cerkveno, bodisi posvetno zgodovino, ali pa na družbeno (socialno) življenje našega naroda. Pisatelji se naj ozirajo na to, da ste obe povesti na manjenci preprestom ljuštju kot družbeni knjigi. Zatem bodi jekzik preprest in ishkoumeven, vsebina pa primerne namenu družbe sv. Mohorja. Rokopisi, lepo in razločno na eni listni strani pisani, se naj dospošljajo do dne 31. grudna l. 1905 družbi sv. Mohorja v Celovec brez pisateljevega podpisa; ime pisateljevo se prideni v zapretem zvitku ki pa naj nosi naslov dotočne povesti in tudi pove, da katero na grado se poteguje. Odbor družbe sv. Mohorja bo svojo razsodbo o pripisanih rokopisih objavil tekem travna leta 1906, in tedaj tudi na gradi izplačal. Ako bi odbor nobeni povesti iz kakškega kralja vzroka ne morel prisiditi časne nagrade, sprejme vendar tudi manj dovršene proizvode, če se mu zdaj pripravil za družbo sv. Mohorja, ter jih odkupi po dogovoru s dotočnimi pisatelji. V Celovcu, dne 17. grudna 1904. Za odbor družbe sv. Mohorja: Lambert Einspieler l. r., predsednik. Jožef Rozman l. r., tajnik.

Odločen samemorilec. Prošlo nedeljo zvečer je hotel na bežljakem južnem kolodvoru skočiti neki Juri Košler pod viak, kar so pa vendar ubranili. Nato je odšel v čakalnico ter se z žepnim nožem sunil v levo stran prsi. Nato je vrgel žepno uro od sebe, češ, da je ne potrebuje več. Tedaj šele so ljudje opazili, kaj je storil. Težko ranjenega, ki je popolnoma jasno odgovarjal na vse vprašanja, so odpeljali v bolnišnico.

Vina v deželnini vinski kleti, ki so obiskovalcem pri zadnji vinski pokušnji tako ugajala, so se nabavila neposredno od dotočnih producentov za gostilne pri »Rožic v Židovskih ulicah in pri »Levuk, Marije Terezije cesta št. 10.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajnjem dežel. sodišču. 1.) Andrej Geržina, kajžar v Postojni, je v postojnski farni cerkvi pri prvi maši med zadnjim evangelijem v zvoniku udaril fanta Frančeta Šebenika tako preko glave, da je čutil več dni glavobol. Obsojen je bil na 8 dni strošega zapora. 2.) Jakob Florjančič iz Čemšenika, nazadnje delavec na Hrušici, je bil zaradi budodelstva javne sile že enkrat kaznovan, ker se je nemelu redarju v Ljubljani s silo uprl. Ravno na isti način je izrazil občinskega redarja na Hrušici s tem, da je tulil skozi neki rog »Polizeistunde«, nato mu pa začel zabavljati z besedami: »Prokleti smrkvacec, kaj pa hočeš od mene?« Nazivljal ga je »psa« in ga obkladal z raznimi žaljivimi priimki. Redar mu je vselej tega napovedal aretacijo in ga prijet za roko, da bi ga odpeljal. Florjančič ga je pa zagrabil za desno roko in levo stegno ter ga tako močno držal, da se ni mogel gnati. Šele orožnikoma, ki sta prišla zraven, se je posrečilo, ga ukrotiti. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe. 3.) Andrej Brayer, kovački pomočnik v Spod. Šiški, je prišel v Gričarjevo gostilno, kjer se je z drugimi gosti preprial hlapec France Novak. Da bi se ohranil mit, je spravil gostilničar vse goste iz gostilne. Ker pa je Novak tudi na cesti razgrajal, ga je sunil Brayer večkrat z nožem in ga opasno

ranil. Obsojen je bil na 2 meseca težke ječe. 4.) Že večkrat zaradi tatvine kaznovani France Žabnikar, delavec z Illice, je v Kašju Antonu Močilniku vzel suknjič, vreden 4 K, v Mareučevi žganjariji na Dolenjski cesti je pa izmaznil Feliksu Kozarju denarico in 21 K. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe. 5.) Janez Grahek, 19 let stari premogar iz Motnika, je v Kisovcu v kuhinji Jožefe Medija, da bi premogarja Janeza Rozino oplašil, iz žepa izvlekel nož, ga odpril in se grozil: »Tega sem nalašč kupil, s tem le bom še nocoj Rozina zakljal; tudi Boga je prekljinjal. Sicer pa obdolženec zatrjuje, da je vse to storil v pjanosti. Obsojen je bil na 6 tednov zapora.

Varčna Črnogorca. Šimons Bušoviča so na H ušči pred nekaj časom tako pretepli, da je moraliti v deželno bolnišnico. Včeraj ga je pa prišel njegov oče Mališ obiskat, in ker je bil že ozdravel, sta hotela iti skupaj domov. Tarnala sta po cesti, da nimata niti novčka in ako se jma ne pomaga, bodoča na cesti zmrznila. Sto češč, iskati sta moralna »velikega suda«, da bi jima dal kako podporo. Neki trgovce se ju je usmilil in pripeljal na magistrat. Tu so ju hoteli prenočiti in jima dali drugi dan nekaj podpora, da bi se peljala proti domu. Ko ju je pa jetničar preiskal, je dobil pri Mališ denarnico s 40 K. Sedaj sta pa nehalo tarnati in se želela prositi, naj ju vendar izpuste, da se bodoča mogla še ištega dne odpeljati proti domu, kar se je jima res ugodilo. Kupila sta takoj vozna listka in se odpeljala naprej postkušati svojo srečo, ki ju bodo pa gotovo že marsikje prevarila, kajti občastva dejajo pod poto izključno le takim ljudem, ki so brez vseh sredstev. »Pa Bag!«

„Ponočne ptice“. Danes ponoči je policija artovala šest počasnih ptic, ki so brez vsakega dela skovikale po mestu Ena izmed njih je tudi zaradi tatvine zasledovana in ima za mesto prepopadan povratek.

Iz zapora učel. Je dne 20. t. m. prisiljenec Jožef Črek, rojen 3. marca 1878 v Vavil vasi pri Novem mestu. Orožništvo ga je bilo priznano v odvedlo k okrajnemu sodišču v Postojno, kjer je pa porabil prvo priliko, da je šel zopet na prosto. Črek pa je užival prostost komaj celo dan, kaiti due 21. t. m. ga je orožništvo v Škofiji pri Sežani zopet prijelo in dalo na toplo.

Kje je Tone? Voznikova žena Ana Strajnjarjeva je dne 20. t. m. dala hlapec Tonetu 8 K da je žnjimi plačal na kolodvuru večnino blaga nekega trgovca, kateri mu je pripeljal. Ko je trgovec povrnil hlapec pozneje voznilo, je ta šel s konji domov, ju spregel in dal v hlev. Ko je pa Šrajnerjeva šla čez nekaj časa v hlev, je pa našla na dvorišču voz, konja pa v hlevu, toda Tone jo je bil s kronsami že pop hal na »božične počitnice«.

Pes popadel. Je včeraj zvezna na Krakovskem nasipu učinkovitega preglednika Maksia Hrovatina, ko se je peljal s kolesom. Prijet ga je za pelerino, jo raztrgal in mu pri tem napravil 4 K škodo.

Stranke pozori. Včeraj je policija zasačila nekega premogarskega hlapca, ko je prodajal premog v neplombiranih vredah. Ker je v takih vredah gotovo manj premoga, kakov bi ga moralno biti, bi bilo prav, da bi vsaka stranka take nevestne hlapce ovadila pristojnemu oblastvu.

Tatvine. Trgovcu g. Blažu Jesenku je sinoči neki »pasante« ukradel na Starem trgu pred prodajalnico visok havelok, vreden 19 K. S have lokom je odnesel tat tudi model, na katerem je vsebil je visel. Tat je dosedjal neznan. — Kuhar ci Ivanij Lvtarjevi je sinoči neki tat ukradel na Rimski cesti št. 18 kokoč, vredno nekaj čez 2 K. Putka je bila kupljena za praznike, a ji ni bilo usojeno, da bi bila v isti hiši zaklana. — Sužkinji Ivani Rusovi iz Stranske vasi je danes dovolne nekdo ukradel iz dvorišča štev. 17 na Rimski cesti dvokolesni ročni voziček, vreden 30 K. Voziček je črno barvan.

Delavsko gibanje. Iz Amerike je včeraj prišlo 10 Hrvatov, ki so šli na Reko. — 7. Ogrov je šlo iz Hrusec v Čaksturn, 5 Hrvatov pa iz Reke v Heb.

Izgubljene in najdene reči. Franciška Koščakova je našla denarnico z večjo vsto denarja. — Marija Stusinarjeva je našla nekaj servetov. — Na južnem kolodvoru je bila najdena, oziroma izgubljena palica, stara odeja in dva dežnika.

Najnovejše novice. — Jenner obsojen. Po včednevnih obravnavi se je včeraj zaključila pred dunajskimi porotniki obravnava proti poneverjalu Jennerju in njegovim sokrivcem. Oajševalna okolnost je bila prilika, ki mu jo je da jala banka. Obsojen je bil v triletno ječo. Gottstein je dobil dve leti,

Schödl eno leto, Beichbucher osem mesecov. Ostali trije so dobili par mesecov ječo.

Goljufije pri zavarovanju. Pariška policija je zaprla nekega zavarovalnega agenta in nekega zdravnika, ki sta s sleparškimi zavarovanji ogoljufala razne zavarovalnice za pet do šest milijonov frankov.

Svetonova smrt. Žena pokojnega Svetona je šele sedaj priznala preiskovalnemu sodniku, da je moča nalašč z glavo v nezakrjeni peči, v katero so bili vpeljni plini, a glavo je imel ovito v čašniški pač, da je vječ čimveč plina v ustih in nos. S tem je samomor pač do volj jasno dokazan.

Obsojen zaradi nauka Tolstega. V Krakovu vojski novinec Nenrava ni hotel prisedi, češ, da je udezen Tolstega, ki prepoveduje ubivanje. Vojak je bil obsojen v petmesečno ječo.

200 gimnazijev je v disciplinarni preiskavi v Plznu. Kar so se na vabilo poslanci pred papeža, ta vzklikne: »Vesel sem Vas pozdraviti: upam, da se mi pridez zahvalit zato, ker sem imenoval tega vrlega moža za vašega nadškofa.« Kanoniki so kar okameneli. Papež pa nadaljuje: »Hotel sem na vsak način, da bi bil izvoljen kapucinec; brez dvoma se vi tega veselite. Prepričan sem, da bo ta ponjni menih zmožno in uspešno upravljal vašo škofijo.« Deputacija medtem pride zopet k zavesti. Eden od njih si sedaj drzne ugovarjati, da je že stara tradicija, da se za to stoličo od kanonikov izvoli plemenitaš in pa doktor bogoslovja. »Že prav«, pravi Pija, »povedal vam bom malo zgodbico. V severni Italiji je živel reven župnik skromnega pokojenja in brez doktorskega naslova. Ta župnik je bil postavljen za ravnatelja semenišča in kmalu povzdignjen v škofa. Pozneje je bil imenovan za eno največjih škofij v patriarhu. Bil je pa revnega rodu in tudi ne doktor bogoslovja. In pozneje je bil ta revni vaški župnik izvoljen celo za papeža.« Kanoniki so papeža umeli in so se tisto vrnili v mesto Palermo.

Grofica Montignose v Draždanih. Draždane, 22. decembra. Danes opolnodi se je bivša princinja Lujiza, sedaj grofica Montignos, v splošno prezenečenje ne nadome pripeljala v Draždane ter izstopila v hotelu »Bellevue«. Policija je izvedela za dogodek še zjutraj ter je takoj odredila, da so orožniki zastavili vsa pota k kraljevi palaci. Razun policijski ni tega nihče vedel, niti hoteli ni grofica spoznal, ker je bila zavita v gost pajdolan. Spremljal jo je njen odvetnik dr. Zehme. Dopoldne je hotela grofica priti v palado, v kateri stanujejo prični, dočim je bil kralj na lov. Občena je bila črno z gestom pajdolan. Pod pladlem je nosila več malih živčev, brezvomic božična darila za otroke. Pred palado so jo ustavili kriminalni uradniki ter ji prigovarjali, naj vendar opusti svojo namero; ker pa je grofica vztrajala pri svoji želji, da mora videti svoje otroke, spremil jo je policijski komisar nazaj v hotel »Bellevue«. Sedaj še je izvedel hotelik, kakega gosta ima. Obenam je dobil hotelik strogi ukaz, da ne sme nikogar pustiti k grofici, tudi njenega pravnega zastopnika ne. Vest se je bliskoma raznesla po mestu. V opoldanskih urah je mrgovalo ljudi pred hotelom. Vsak je hotel videti grofico. Videle se je, da je vedenja medčlanstva na strani grofice. Iz množice so se slisali klci simpatij. V istem času je bilo celokupno ministrstvo pri posvetovanju. Sklenilo se je, da mora grofica še danes popoldne odpotovati v Draždan na Dunaj. Ko je množica pred hotelom izvedela za ta sklep, slišali so se klici: »Na kolodvor gremo z grofico! Kmalu pa je prišla policija ter množico razgnala. Grofica je medtem pisala v hotelu pismo kralju, toda skoraj izključeno je, da bi ji kralj dovolil videti svoje otroke. Kralj bi se baje še dal omehčati, toda za nespravljivost deluje državni minister Metzsch, vselej česar je ljudstvo zelo razčašeno proti njemu. Grofica je zidnji čas opetovanja pisača kralju ter ga prosila, da bi videnje svoje otrok v Draždanih ali v bližini mesta ali pa tudi taven Saško. Na vse te prošnje grofica ni dobila odgovora, nakar je šla grofici k svojemu pravnemu zastopniku v Lipko ter mu naznaniла svojo namero. Izjavila je, da hrepeni tako po otrocih, da jih mora videti, ako bi tudi morala s silo prodreti k njiju. Odvetnik ji je to odavetoval ter jo je opozarjal na neverne posledice. Kako znano, se je sklenila med grofico in kraljevo hišo pogodbila, v kateri se je grofica zavezala, da se nikoli ne vrne vedno na Saško. K-ter je sedaj to pogodbo prelomila, se lahko zgodi da ji saški dvor odtegne napoved. Na vse to je odvetnik opozarjal grofico, toda zamen. I-živila je, da potuje sama v Draždane ter izvede svojo namero, ako ji noče pomagati. Na dvoru pripovedujejo, da je kralj vsekakor, ko je prečital grofino pismo, v katerem je prosila, naj se ji dovoli videti otroki: »Sedaj še ne. Zgodi pa se baje to kmalu, in sicer izven dežele. — V teku popoldne je prišlo v hotel »Bellevue« na stotine pisem, brzojavk in cvetic za grofico. — Ob 3 uri popoldne je skrival grofico neki policijski komisar na stranski kolodvor, od koder se je odpeljala v spremstvu dr. Zehma v Lipko. Pa tudi Lipko bo morala kmalu zapustiti ter odide

najbrže v Švico. Ako bi se grofica bila branila oditi z Draždan ali ako bo še sploh skušala priti kdaj na dvor, hodejo bo baje saška vlada izgnati kot nadležno tukko. To bi se smelo zgoditi, ker je grofica izločena iz vladarske hiše.

*** Kanonikom posvetil.**

Nadškof mesta Palermo na otoku Sicilija je umrl, ni tega dolgo. Za njegovega naslednika se niso mogli zediniti kanoniki palermske katedrale, kateri imajo pravico voliti nadškofa Pija X. Je zvedel za njih zadrgo in je kar po brzojavu določil za bodočega palermskega nadškofa skromnega kapucina, župnika neke neznačne vasice bližu Palerma. Seve kanoniki so bili sila iznenadeni. Takoj so poslali v Rim deputacijo proti Piju, da naj zopet blagovoli uvaževati svoj sklep. Ko stopijo poslanci pred papeža, ta vzklikne: »Vesel sem Vas pozdraviti: upam, da se mi pridez zahvalit zato, ker sem imenoval tega vrlega moža za vašega nadškofa.« Kanoniki so kar okameneli. Papež pa nadaljuje: »Hotel sem na vsak način, da bi bil izvoljen kapucinec; brez dvoma se vi tega veselite. Prepričan sem, da bo ta ponjni menih zmožno in uspešno upravljal vašo škofijo.« Deputacija medtem pride zopet k zavesti. Eden od njih si sedaj drzne ugovarjati, da je že stara tradicija, da se za to stoličo od kanonikov izvoli plemenitaš in pa doktor bogoslovja. »Že prav«, pravi Pija, »povedal vam bom malo zgodbico. V severni Italiji je živel reven župnik skromnega pokojenja in brez doktorskega naslova. Ta župnik je bil postavljen za ravnatelja semenišča in kmalu povzdignjen v škofa. Pozneje je bil imenovan za eno največjih škofij v patriarhu. Bil je pa revnega rodu in tudi ne doktor bogoslovja. In pozneje je bil ta revni vaški župnik izvoljen celo za papeža.« Kanoniki so papeža umeli in so se tisto vrnili v mesto Palermo.

*** Davek za propadle kandidat.**

Davek za propadle kandidat. V Kanadi imajo volilni zakon, vselej katerega mora vsak kandidat, ki se potrguje za sedež v parlamentu, založiti 200 dolarjev, ki zapadejo državni blagajni, ako ne dobi vsaj polovico glasov, ki jih je dobil izvoljen protikandidat. Z zakonom se hoče omejiti število kandidatov. Dasi 200 dolarjev res ni bogve kako premeženje, vendar aplaši ta kazenska kandidat, ki se kar iz občnosti, da bi avt o njih pisal in govoril, postavlja za kandidata, dasi nimajo nobenega upanja na izvolitev. Pri splošnih volitvah 3. novembra t. l. je izgubilo svoje depozite 12 kandidatov, kar znači za državno blagajno 2400 dolarjev.

*** Vrednost poljuba.** Vrednost poljuba je ravno take omahljiva, kakor ona vrednostnih listin na borzi. Vsle ukradenih poljubov ni prišlo do prav, temveč tudi do — dozmirnih porok. Toda kar je preveč, to je tudi odveč. V Towandi, Paši, živi mladenec Githert Johnson, kateri se je na javni cesti s poljubom poslovil od svoje drage. Radi tega ga je obsodilo sodišče v pladlu globre 7 dol. 50 centov, oziroma v 15 inevenjo ječo. Ker je njegovo srce veče, nego njegova denarnica, je sklenil nastopiti zapor. Pri tem si je gotovo mislil: »

želodcu, ali operacija ai zadostovala in pozneje so mu izrezali ves želodec. Dosedaj se je le dvakrat posredila taka operacija: prva na Dunaju, druga v New Yorku. Pri Kollevu pa je čudno posebno to, da brez želodca prebavi celo trdo hrano.

* Prinčev vzgojovalec.

Profesor, ki je bil najet, da poučuje mladega princa v zgodovini, je poopravljal svojemu učencu: »Prevzvišenost! Gotovo je Vaša rodovina zelo stara; med najstarejše spada, kar jih poznamo. Toda Vaši nazori, da se je svetovna zgodovina začela šele s pojmom vaše rodovine, vendar niso popolnoma pravi. Že poprej vemo sa ljudi, narode, da celo za mogočno države z visoko kulturo, bile so velike vojske za zemljo, trgo vino in ustavo, tudi prepriki za prestole so že bili. Seveda ima vse to napram zgodovini Vaše rodovine le malo pomena, vendar pa moram v interesu zgodovinske resnice... sez razumete, prevzvišenost, s staliča učenjaka...«

* Časopis, ki pogosto spominja barvo.

List »Novi Kraj« v Port Arturju, ki še vedno izhaja vkljub obleganjem, je prinesel nedavno slednje novice: V bližini naše tiskarne je razpočilo nad tučat granat, zrušila se je ena stena in okna so se v celi okolici zdrobila. Svoj časopis moramo tiskati na papir razne barve. Ker nimamo več belega papirja, tiskamo na moder, rdeč in rumen papir. In vojaki ga vendar pridno čitajo.«

*** Chamberlain proti zdravnikom.** Znani angleški državnik Chamberlain je nedavno na banketu birminghamskega vsečiliča slušateljem medicine rekel slednje: »Naše življenje nikakor ne soglaša z zahtevami medicine, in le čuditi se je treba, da smo že živi. Zdravniki nas opozarjajo, naj ne jemo sladoleda, naj ne pijemo vina ter ne kadimo. No, jaz že 50 let jem sladoled, mnogo kadim in zmerno pijem vsakovrstne močne pijsake, ki so me vedno malo dražile, toda nikoli opijanila. Pri vsem tem prebavljam prav dobro ter sem popolnoma zdrav.«

*** Diskretnost tatov.** Tatovi so čestokrat tudi diskretni. Med tem ko je bil pastor Wiegand v Readingu, Pa., s svojo rodbino pri božji službi, so tati odnesli iz njegovega stanovanja gotovine in draguljev za 500 dolarjev. Na mizi je ležal rokopis z vsebino »ne kradi«. Ta rokopis so tati postigli v miru. Poleg tega je pa ležala druga »prid ga« vsebine: »mora biti kazen neskončna? — in ta rokopis so tati odnesli. Lopovi imajo vsekakor nekoliko vesti, toda premalo, da bi ločili moje od tvojega.«

Telefonska in brzjavna poročila.

Maribor 23. decembra. Dne 27. t. m. se zbero tu slovenski deželni poslanci na posvetovanje glede svojega postopanja v deželnem zboru štajerskem, sklicanem na dan 28. t. m.

Dražjane 23. decembra. Ne nadni prihod bivše prestolonaslednice Lujize, sedanje grofice Montignoso, je tu napravil nepopisan vtip in stare simpatije so se vsled grdega ravnanja s princezinjo spremenile v pravi fanatizem za njo. Nevolja proti kralju in proti vladu, da se princezinji ni pustilo obiskati svojih otrok, je tolika, da so morali trgovci iz vseh izložb odpraviti slike kralja in njegove rodbine. Poseben komite nabira podpise za prošnjo, naj kralj zopet vzame svojo ženo k sebi.

Moskva 23. decembra. Ženske tečaje na tulkajnjem vsečiliču je vlada zaprla. Dijaki so nazanili, da ne bodo obiskavali predavanj in so izrekli rektorju svoje zanjevanje, ker jim je prepovedal prirejevanje shodov. Če bi bili zato kaznovani, hočejo s pomočjo delavev uprizoriti veliko demonstracijo.

Rusko-japonska vojna.

London 23. decembra. »Daily Telegraph« javlja, da se je posredilo osmim ruskim razdiralcem torpedovk pobegniti iz Port Arturja.

London 23. decembra. Kuro patkinovo poročilo da se je Rusom posrečilo, pregnati Japonce z 203meterskega griča še ni potrjeno.

Zahtevajte vsekdar žedno tincturo (tudi odvajalno) lekarjnje Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti v zavračajojo ponredbe, ki obsegajo dramatične zdravju škodljiv sivo. — Zunanja naročila po povzetju. 1284-25

Darila.

V korist družbi sv. Cirila in Metoda so se odkupili od božičnih in novoletnih voščil z 2 kronama gg. A. Levičnik, Fr. Novak, N. Petelin in dr. J. Svetina, z 1 kromo gg. A. Bartel, Fr. Brežnik, Ig. Fajdiga, M. Karlin, R. Kenda, H. Klešnik, Fr. Kobal, dr. V. Korun, L. Lederhas, A. Paulin, Dr. Pipenbacher, Ig. Pokorn, Dr. L. Požar, A. Senekovič, R. Šega, A. Štritof, dr. Tomišek, Fr. Verbič, A. Wester in J. Wester.

Zahvala.

Gospod pl. Wurzbach je nabral v med loveci v svoji gostilni 20 krov za revne šolske otroke.

Za ta blagodušni dar se imenom otrok najprijeznejne zahvaljuje

Šolsko vodstvo v Litiji

21. decembra 1904.

Bernard Andoljšek.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 20. decembra: Marija Rožič, železniška čuvava 78 let. Poljanska cesta 32. Ostarelost. Paralytic cordis.

V deželni bolnicih:

Dne 19. decembra: Jožef Pletnar, delavec, 19 let. Jetika,

V hiralnicih:

Dne 21. decembra: Friderik Glavač, žel. poduradnik 40 let. Dementia paralitica progr.

V otroških bolnicih:

Dne 22. decembra: Albert Kruščič, krojačev sin, 8 mes. Pijučne in možganske mrene tuberkuloza.

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO

LETNIK XXIX. (1904).

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K za h. pol leta 4 K 60 h. četrtek leta 2 K 30 h.

Za vse neavstrijske dežele II K za h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 3062. Srednji sračni tlak 738.0 mm

Dec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo
22. 9. zv.	7457	— 44	brezvetr.	meglja	
23. 7. zj.	7449	— 60	sr. svzvod	jasno	
2. pop.	7424	— 36	sr. jazvod	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura: — 4.5°

normale: — 23.0° — Padavina 0.0 mm.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurz dun. borze 22. decembra 1904.

Naležbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100-20	100-40
4% srebrna renta	100-10	100-30
4% avstr. kronska renta	100-35	100-55
4% „ slata	119-55	119-75
4% ogrska kronska	97-95	98-15
4% „ slata	118-55	118-75
4% posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4% posojilo mestna Špiš	100-25	101-25
4% „ Zadar	100-—	100-—
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100-95	101-95
4% češka dež. banka k. o.	100-—	100-15
4% „ žst. p. m. gal. d. hip. b.	100-—	100-50
4% pos. kom. k. o.	101-40	102-40
4% „ 10% pr.	107-60	108-80
4½% zast. pisma Innerat. hr.	100-10	101-—
4½% „ dež. hr. „ ogrske cen.	100-—	101-—
4½% „ z. pis. ogr. hip. ban.	100-50	101-20
4½% „ obl. ogr. lokalnih žel. lexie d. dr.	100-—	101-—
4½% „ obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98-50	99-50
4% prior. žel.	99-50	100-—
3½% „ juž. žel. kup. i. i. /	308-65	308-65
4½% avst. posa. za žel. p. o.	100-60	101-60

Srečke.

Srečke od 1. 1860/1.

„ 1864

„ tizske

„ zem. kred. I. emisije

„ II.

„ ogr. hip. banke

„ srbske & frs. 100—

Basilika srečke

Kreditne

Inomorske

Krakovske

Ljubljanske

Avt. rud. križa

Ogr.

Rudolfove

Salcerške

Dunajske kom.

Delnice.

Južne železnic

Državne železnic

Avstr.-ogrsko bančne delnice

Avstr. kreditne banke

Ogrske

Zivosteniske

Premogokop v Mostu (Brux)

Alpinke motan

Prakke žel. indr. dr.

Rimsa-Murányi

Trbovlske prem. družbe

Avstr. orzožne tovr. družbe

Češke sladkorne družbe

Valute.

C. kr. cekin

20 franki

20 marke

Sovereigns

Marko

Laški bankovci

Rublji

Dolarji

Termin.

Dne 23. decembra 1904.

Pšenica za april

Rž

Korza

Oves

Efektiv.

Mirno

Priporočilo.

Častitim gостом priporočam najbolje svojo

restavracijo

Točjo se dobrozna trolska in štajerska vina, dolenski cviček, istrijanska vina kakor tudi dobro marčno pivo.

Tudi so ob vsakem času na razpolago gorka in mrzla jedila.

Mnogobrojnega obiska najvjudnejše prosi

3715

Marija Mežnar

restavracija „Pri kolodvoru“ v Domžalah.

Ernest Hammerschmidta nasledniki

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.

3496-4

Velika zaloga

poljedelskih strojev in orodja.

Nizke cene!

„ANDROPOGON“

(Založnik P. Herrmann, Zgornja Peškava)

je najbolje, vsa pričakovana prekašoče sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo, ampak skozi leta z nenavadnimi veseli izkušena in zajemena neškodljiva tekočina. In zbrani izpadanje las in odstrani prahaje.

Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrasli lasje pri osvetlih zopet svojo nekdano naravno barvo — Mnogoštevilna priznana. Cena steklenice 3 K.

Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.

Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu

Vášo Petričić-u.

V zalogi imata tudi gg. U. pl. Trneczy, A. Kanc, E. Sark v Ljubljani in g. A. Rant v Kraju. Dobiva se tudi v Novem mestu v lekarni pri „Angelju“.

Preprodajalci popust. 12-36

Velika zaloga šivalnih strojev.

Primerna
božična in novoletna
darila
v bogati izbiri

priporoča

Franc Čuden

ucar in trgovec 49-55

v Ljubljani

Glavna trgovina: na Glavnem trgu
v Prešernovih ulicah na Glavnem trgu
poleg „Mestne hranilnice“. nasproti rotovža.

Obračajte pozornost! na krasne brillante v različnih oblikah, na moderne prikladne reči iz china in pravega srebra.

1/3 pod tovarniško ceno

se prodaja še ostalo novo blego, prevzeto od konkurzne mase Drefenika, posebno stenske ure, ure na nihalo, zlate in srebrne damske in moške ure in drugo blago.

V najem se odda mesnica

s klavnicijo v dobro idočem kraju pod tako ugodnimi pogoji.

Vprašanja pod „št. 900“ na upravnštvo „Slov. Naroda“. 3637-8

Dobro idoča

restavracija

se da spremni osebi v zakup. 3712-1

Vljudne ponudbe pod „G. A.“ Ljubljana, poste restante.

Naprodaj je

lepo posestvo

ob državni cesti na Dolenskem blizu kolodvora, enonadstropna hiša z 11 sobami, gospodarsko poslopje, 6 ha njiv, 2 ha travnikov, 9,5 ha gozda in 1 ha vinograda.

Natančnejši naslov pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 3725-1

Razna prestavljanja

iz nemščine v slovenščino ter

sestave inseratov

oskrbuje po zmerni ceni v tej stroki izvežba uradnik.

Kdo, pove upravnštvo „Slov. Naroda“. 3265-4

V hiši „Narodne tiskarne“

v Knafovih ulicah št. 5

se odda za 1. februarij 1905

lepo stanovanje

v III. nadstropju, obsoječe iz 3 sob, kuhinje, shrambe, poselske sobe, kleti in podstrešja.

Več v upravnštvo „Slov. Naroda“.

Dr. Ernest Mayer

zdravnik 3711

Ljubljana, Resljeva c. 3

je odpotoval in ne ordinuje.

50.000 parov čevljev!

4 pare čevljev samo gld. 2-80

se prodajo zaradi nakupa velike množine obutal dokler traja zalog za to smešno nizko ceno. Par moških in par ženskih čevljev rjavega ali crnega usna na trakove I. vrste galosirani, z močnimi zbitimi usni podplati; dalje par moških in par ženskih modnih čevljev s paspolom, zelo eleg., najnovije oblike, močni, s toplo podvlake za zimo, zelo tični in litički. Velikost po cm. Vsi 4 pari veljajo samo gld. 2-80. Razpoložljiva po povzet ali če se pošte denar naprej.

S. URBACH, eksport čevljev

Krakov št. 363.

Zamenja dovoljena, tudi denar brez neprilik nazaj; riziko torej izključen. 3716

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orhom!“

(ponatis iz „Slov. Naroda“)

je izšla!

Ta povest je, izhaja v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrecno zahtevo izdati v posebni knjigi.

Dobi se edino-le

L. Schwentnerju v Ljubljani.

Izt. po K 1-60, po pošti K 1-80.

Ravnokar je izšlo:

Anton Škerc:

Primož Trubar

Zgodovinska epska pesnitev.

BROŠIRANO K 2.—
ELEG. VEZANO K 3.—

3704-2

Ig. pl. Kleinmayr
& Fed. Bamberg

ZALOŽNA KNJIGARNA v LJUBLJANI.

St. 40 690.

3709-1

Hrasti naprodaj.

Podpisani mestni magistrat proda 40 hrastov, stoječih na mestni senožeti poleg kolezije in sprednjem pismene ponudbe do 31. decembra 1904.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 15. decembra 1904.

Novost! H. Sienkiewicz

Novost!

Rodbina Polaneških

3 zvezki — Preložil Podravski.

Cena broš. K 10—, vezano v en zvezek K 13—, v 3 zvezke K 16— priporoča kot

primerno božično darilo

založna knjigarna 3690-10

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

v Ljubljani.

Bogata izbera vse slovenske literature!

Velik sod ravno tistega vina,

ki je tako prijalo obiskovalcem

vinske pokusnje v deželni vinski kleti

dne 17. decembra t. l. da so ta

sod štev. 14

in sicer med vsemi drugimi tega edinega, izprazuili še tisti večer, torej vina, ki velja za najboljšo dolensko kapljico, se je nabavil za

restavracijo „pri Roži“

v Ljubljani.

To vino se toči tudi čez ulico, in sicer liter 4 kr. ceneje. Takisto se tudi toči Colaričev in Ulmov cviček, pristni kraški teran ter Datovljek pri Sežani, knez Windischgrätzov rizling, Gumpoldskirchner, vöslavec, renšna in mozeljska vina v butelkah, Heidsick-Monopol, Moët & Chandon in Kleinoschegov šampanjec.

Pri naročbi 5 litrov se vino dostavi franko na dom.

A. Persche

pred Skofijo 21

priporoča

največjo izber

v 3030-10

kožuhovini

po najnižji ceni.

Prodajalko

izurjeno v špecerijski stroki ter
učenca 3710-1

iz poštene hiše sprejme takoj tvrdka
Jos. Jebačin v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU.

Mupuje in prodaja
vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Aksijski kapital K 1.000.000.—

Zamovjava in ekskomptuje

iztrebane vrednostne papirje in Zavaruje srečke proti vnovčju zapale kupone.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitinske kavcije.

Ekskompt in inkasso menic. Borzna naročila.

Podružnica v SPLJETU.

Denarne vloge sprejema

v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga. 39-147

Promet s čeki in nakaznicami.

Rudolf Kirbisch

slaščičar

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 8
priporoča za Božič

bogato izbera atrap, figur, bonbonier, košaric s sadjem, kandiranega in glaziranega sadja v škatljah, najfinjejših bonbonov, križnjaka, mandolata, strdenja, popravaka, najfinjejših in najcenejših obeskov za božič a drevesca iz španskih zvitkov, sladkorja, čokolade in kutnuovega sira.

Najfinjejše čajno pecivo, pecivo za bolnike, viškoti k šampanjou, kakao, čokolada čaj, rum, najfinješa desertna vina in likerji, suhor, skladanec, karlovovarski oblati za Pischingerjeve torte itd.

3656-4 Za praznike najfinješa potice, pince, šarklje, vina

12 c. hr. dvorne kleti (c. kr. dvorec na Dunaju).

Cenovniki na zahtevo.

Vse jestvine domać. izdelka.

Zunanja naročila točno.

Prevzeti se želi
dobra gostilna

na račun.

Naslov se izve v upravnosti „Slov. Naroda“. 3719-1

Duhovito in
okusno darilo

vsakomur dobrodošlo, je steklenica rastlin-kega likerja ali grenčice „FLORIAN“ fine kakovosti za okrepitev želodec! Dobi se v steklenicah po 1, 1/2, 1/4 litra v rastlinski destilaciji „FLORIAN“ (tvrdka Edmund Kavčič v Ljubljani) in v drugih prodajalnah. 5-293

Pazite na ime „FLORIAN“.

Dunajska cesta št. 20

Briljante, diamante, nakit, prstane, uhane, brože, vratne verižice, zapetnice, škatle za cigarete itd

priporoča kot jako primerna božična darila

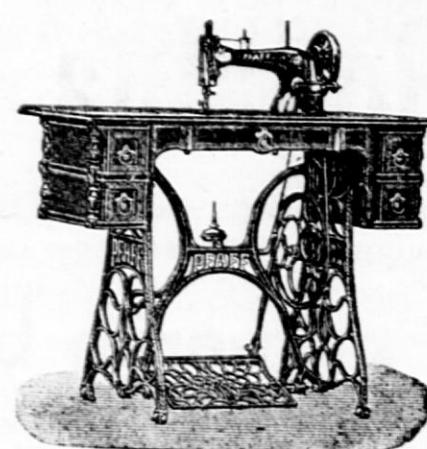
RUDOLF WEBER, urar v Ljubljani.

Izprašan

lokomobilski kurjač

obenem ključavnica ali kovač, trezen, zanesljiv, oženjen se sprejme s 1. januarjem 1905.

Vprašanja na „Ljubljansko deln. družbo za šotno industrijo“ na Škofljici. 3690-2

Najlepše in praktično božično darilo

za gospodinje je nedvomno **PFAFFOV šivalni stroj**, kateri odgovarja z ozirom na mnogostransko uporabo in ljenost vsem zahtevam gospodinjstva.

PFAFFOV šivalni stroj

se izvršuje v različnih slogih sobnih oprav od najpreprostejše do najfinješe izpeljave ter je kras slehrnega stanovanja.

3489-8 PFAFFovi stroji se za umetno vezenje izvrstno uporabljajo.

Bogača žaloga pri: F. Tschinkel v Ljubljani, Šodnijske ulice štev. 4.

Pravkar izšlo:

Janez Trdina.

Verske bajke, stare in nove. Bajke in povesti o Gorjancih.

Zbirnih spisov knjiga 2. 2-149

Ko je bil začel Trdina v 1. letniku Ljubljanskega Zvona 1. 1881. probčeval svoje bajke in povesti je ostromel slovenski svet red boga zaščitnika domišljije nar da, bivajočega ob dolenskih Gorjancih, začudil pa se je tudi nad obliko v kakršni jih je pisatelj podajal. Snov, slig. jezik, vse je bilo pristno narodno. Nabirajoč narodno blago in pričujoč ga širšemu svetu, p. narodnejše je pisatelj sam Trdinove spise priporočamo z mirno vsejto kot najlepši književni dar, in sicer:

„Bajovi huzarji in Iliri“

broš 3 K, s poštino 3 K 20 v. eleg. vez. 4 K 50 h. s poštino 4 K 70 h

Verske bajke in Bajke in povesti o Gorjancih. I.

broš. 2 K, s poštino 2 K 10 h. eleg. vez. 3 K 20 h, s poštino 3 K 40 h Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentnerja

v Ljubljani
Prešernove ulice 3.

Najnižje
cene!!

Kožuhovine

v najlepši izberi priporoča

ERNEST SARK

na oglu Židovskih ulic in Dvorskoga trga

2 gostilniški
koncesiji

se iščeta v zakup. 3713-1 Ponudbe pod „G. A.“ Ljubljana, poste restante“.

Posteljno perje
in puh 2677 11

(na drobno in na debelo)
čisto in oprano, torej brez duha,
se dobri od 35 kr. naprej za 1/4 kg pri

C. J. HAMANN
na Mestnem trgu štev. 8.

„Romulus“

napol svilnat dežnik
s pristnim v blago vtkanim napisom „Romulus“. 3664-5

„Remus“

dežnik iz čiste svile, popolnoma neotežene. Pristen samo z napisom „Remus“, vtkanim v blago.

Ceno, elegantno, lahko, nepremičljivo. Se ne trga po gubah.

V Ljubljani jih prodaja samo Josip Vidmar, izdevalec dežnikov, Stari trg.

Tamkaj tudi preoblačilo dežnika z blagom „Romulus“ in „Remus“.

Najvažniše sedanjosti!

Božična prodaja trgovske zaloge blaga

A. Primožič v Ljubljani, na Mestnem trgu

je otvorjena!

Popolne obleke v kartonih že od . gld. 1.50 naprej	Lodnasto krilo lastnega izdelka, sedaj gld. 1.95
kompletne bluze, pavoln. flanela samo „ 44	Flanelna bluza, izgotovljena, sedaj „ 68
Kos najfinjejšega rumburškega pa-	Žametasta bluza, sedaj „ 236
volnatega platna samo „ 3.90	Damska srajca od „ 39 naprej
Tucat žepnih robcev od „ 36 „	5000 rutic za čiščenje kopic in bri-
Tucat žepnih robcev (angleški batist) prej gld. 3—, sedaj „ 1.08	sanje prahu, kos „ 07
	2000 metrov dobre flanele, meter „ 17

Poleg tega vsakovrstne preproge, svilnate odeje, svilnato blago, kožuhovina, posteljne garniture, damski plašči (Brunnenmäntel), in paletoti, moško perilo in kravate, predpasniki, osobito blago za ženske obleke

3602-8

po čudovito znižanih cenah!